LATVIJAS VĒSTNESIS
LATVIJAS REPUBLIKAS OFICIĀLAIS LAIKRAKSTS

iepriekšējais sarakstā nākamais

Publicēts: Latvijas Vēstnesis > 18.04.2000 136/139 (2047/2050) > Ministrijās

Labklājības ministrija

Rīkojums Nr.127 Rīgā 2000.gada 11.aprīlī

Par ārstu specialitāšu nolikumu apstiprināšanu

Izdots saskaņā ar Ārstniecības likuma 27.pantu

1. Apstiprināt:

1.1. Sirds ķirurga specialitātes nolikumu;

1.2. Asinsvadu ķirurga specialitātes nolikumu;

1.3. Bērnu neirologa specialitātes nolikumu;

1.4. Mutes, sejas un žokļu ķirurga specialitātes nolikumu;

1.5. Ārsta ģenētiķa specialitātes nolikumu;

1.6. Transfuziologa specialitātes nolikumu.

2. Atzīt par spēku zaudējušiem šādus ārstu specialitāšu nolikumus, kas apstiprināti ar Labklājības ministrijas 1998.gada 8.jūnija rīkojumu Nr.130 "Par ķirurģiskā profila ārstu specialitāšu nolikumu apstiprināšanu":

2.1. Sirds un asinsvadu ķirurga specialitātes nolikumu;

2.2. Mutes ķirurga specialitātes nolikumu;

2.3. Sejas un žokļu ķirurga specialitātes nolikumu.

Labklājības ministrs *R.Jurdžs*

Sirds ķirurga specialitātes nolikums

I. Vispārīgie jautājumi

1. Sirds ķirurga specialitāte ir ārstniecības personu pamatspecialitāte, kurā ārsts veic sirds slimību un traumatisku bojājumu diagnostiku, ārstēšanu, rehabilitāciju un profilaksi.

2. Sirds ķirurgs ir ārsts ar augstāko medicīnisko izglītību, kurš atbilstoši šim nolikumam apguvis pēcdiploma apmācības programmu sirds ķirurģijā, nokārtojis sertifikācijas eksāmenu un ieguvis sirds ķirurga sertifikātu.

II. Sertificēta sirds ķirurga darbība

3. Sertificēta sirds ķirurga profesionālās darbības pienākumi:

3.1. sniegt pacientiem augsti kvalificētu profesionālo palīdzību sirds ķirurģijā;

3.2. sniegt pirmo un neatliekamo medicīnisko palīdzību;

3.3. uzturēt un paaugstināt savu profesionālo kvalifikāciju.

4. Ārstnieciskās darbības veikšanai sertificētam sirds ķirurgam ir nepieciešamas teorētiskās zināšanas un praktiskās iemaņas šādos jautājumos:

4.1. iedzimto, iegūto sirdskaišu un sirds ritma patoloģijas - slimību un traumatisko bojājumu etioloģija, patoģenēze, simptomātika, diagnostika, diferenciāldiagnostika un ārstēšana;

4.2. specialitātes, kas saistītas ar vispārējo un torakālo ķirurģiju;

4.3. sirds ķirurģijā izmantojamās diagnostiskās un ārstnieciskās metodes, to pielietošanas indikācijas un iegūto rezultātu izvērtēšana iedzimto un iegūto sirds un krūšu aortas ķirurģisko slimību un traumatisko bojājumu gadījumā;

4.4. sirds ķirurģijā izmantojamie instrumenti, aparatūra un iekārtas.

III. Sertificēta sirds ķirurga atbildība

5. Sertificēts asinsvadu ķirurgs ir atbildīgs:

5.1. par šā nolikuma 3.punktā minēto pienākumu izpildi;

5.2. par savām veiktajām diagnostiskajām un ārstnieciskajām manipulācijām un izdarītajām operācijām;

5.3. par konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz informāciju, kas iegūta par pacienta ārstēšanu, slimības diagnozi un prognozi un viņa privāto dzīvi;

5.4. par tā nesertificētā ārsta darbību, kurš strādā viņa vadībā, izņemot šā nolikuma 7.punktā minētos gadījumus.

IV. Nesertificēta ārsta darbība un atbildība sirds ķirurģijā

6. Nesertificēts ārsts sirds ķirurģijā var strādāt tikai sertificēta sirds ķirurga vadībā.

7. Nesertificēts ārsts ir atbildīgs:

7.1. par savām veiktajām diagnostiskajām un ārstnieciskajām manipulācijām;

7.2. par savām tehniskajām kļūdām, paviršību;

7.3. par sertificēta sirds ķirurga noteikto uzdevumu pārkāpšanu vai neizpildi.

8. Sertificēts ķirurgs, kurš nav ieguvis sertifikātu sirds ķirurģijā, ir tiesīgs sniegt neatliekamo palīdzību sirds bojājumu gadījumos valsts rajonos un pilsētās, kur nav pieejams sertificēts sirds ķirurgs.

V. Pēcdiploma izglītība sirds ķirurģijā un tās saturs

9. Pēcdiploma apmācības kopējais ilgums sirds ķirurģijā ir pieci gadi un tie iedalās šādi:

9.1. pirmajos divos apmācības gados apgūst vispārējo ķirurģiju (slimnīcā un ambulatora tipa ārstniecības iestādēs):

9.1.1. pirmajā apmācības gadā:

9.1.1.1. vispārējā ķirurģija - septiņi mēneši;

9.1.1.2. proktoloģija - viens mēnesis;

9.1.1.3. uroloģija - viens mēnesis;

9.1.1.4. ginekoloģija - viens mēnesis;

9.1.1.5. dzemdniecība - viens mēnesis;

9.1.2. otrajā apmācības gadā:

9.1.2.1. torokālā ķirurģija - viens mēnesis;

9.1.2.2. asinsvadu ķirurģija - divi mēneši;

9.1.2.3. neiroķirurģija - viens mēnesis;

9.1.2.4. onkoloģija - viens mēnesis;

9.1.2.5. mutes, sejas un žokļu ķirurģija - viens mēnesis;

9.1.2.6. bērnu ķirurģija - viens mēnesis;

9.1.2.7. traumatoloģija - četri mēneši;

9.1.2.8. eksāmens (teorētiskās zināšanas vispārējā ķirurģijā);

9.2. trešajā apmācības gadā:

9.2.1. invazīvā kardioloģija - viens mēnesis;

9.2.2. invazīvā rentgenoloģija un radioloģija - divi mēneši;

9.2.3. specializētā reanimatoloģija - trīs mēneši;

9.2.4. sirds ķirurģija - pieci mēneši;

9.3. ceturtajā un piektajā apmācības gadā apgūst sirds ķirurģiju klīniskajā un ambulatorajā praksē 22 mēnešus.

10. Sertificēti ķirurgi var pārkvalificēties par sirds ķirurgu pēc specializētas apmācības programmas apgūšanas, atbilstoši šā nolikuma 9.2. un 9.3.apakšpunktam.

11. Pēcdiploma apmācības laikā sirds ķirurgam jāapgūst detalizētas teorētiskās zināšanas un praktiskās iemaņas par šādiem jautājumiem:

11.1. iegūto sirdskaišu, koronāro asinsvadu un videnes ķirurģisko saslimšanu un traumatisko bojājumu diagnostika, operatīvā un

postoperatīvā ārstēšana;

11.2. iedzimtās sirds un maģistrālo asinsvadu anomālijas, to etioloģija, patoģenēze, simptomātika, diagnostika, diferenciāldiagnostika, ārstēšanas metodes, rehabilitācija un profilakse;

11.3. infekciozā endokardīta etioloģija, patoģenēze, simptomātika, diagnostika, diferenciāldiagnostika, ārstēšanas metodes un profilakse;

11.4. sirds audzēju simptomātika, diagnostika, diferenciāldiagnostika, ārstēšanas metodes un rehabilitācija;

11.5. indikāciju noteikšana ķirurģiskai ārstēšanai;

11.6. veicamās manipulācijas un operācijas sirds ķirurģijā (iekšējās krūšu kurvja un spieķa kaula artērijas izdalīšana aortokoronārai šuntēšanai);

11.7. mākslīgās asinsrites pielietošanas tehnika, īslaicīgās un ilgstošās palīgcirkulācijas pielietošanas metodes.

12. Pēcdiploma apmācības laikā sirds ķirurgam jāapgūst šādas plānveida operācijas:

12.1. iedzimto sirdskaišu paliatīvās un radikālās korekcijas bērniem un pieaugušajiem;

12.2. sirds vārstuļu rekonstruktīvās un plastiskās operācijas;

12.3. sirds vainagartēriju revaskularizācija, kombinētas operācijas kreisā sirds kambara aneirismu gadījumos;

12.4. sirds elektrokardiostimulatoru implantācija;

12.6. minimāli invazīvās sirds vārstuļu un sirds vainagartēriju rekonstruktīvās operācijas.

13. Pēcdiploma apmācības laikā sirds ķirurgam jāapgūst šādu sirds ķirurģijā izmantojamo diagnostisko metožu pielietošanas indikācijas, izpildes metodika, kā arī prasme izvērtēt iegūtos datus:

13.1. fizikālās izmeklēšanas metodes;

13.2. laboratoriskās izmeklēšanas metodes;

13.3. rentgenoloģiskās un radioloģiskās neinvazīvās un invazīvās izmeklēšanas metodes;

13.4. instrumentālās biopsijas un "video" asistējošās sirds un asinsvadu izmeklēšanas un ārstēšanas metodes.

14. Pēcdiploma apmācības laikā sirds ķirurgam jāapgūst detalizētas zināšanas par šādu sirds ķirurģijā izmantojamo ārstniecisko metožu pielietošanas indikācijām un izpildes metodiku:

14.1. infūzijas un pretšoka terapijas pamatprincipi;

14.2. asins un asins aizvietotāju transfūzija un asins konservēšana;

14.3. centrālo un perifēro asinsvadu kateterizācija;

14.4. slēgtas un vaļējas asiņošanas apturēšana;

14.5. plazmaferēzes lietošana;

14.6. mākslīgās hemodialīzes lietošana;

14.7. hiperbārās oksigenācijas lietošana;

14.8. fizikālās un staru terapijas lietošana;

14.9. daļējas vai pilnas mākslīgas asinsrites izmantošana.

15. Pēcdiploma apmācības laikā sirds ķirurgam jāapgūst detalizētas zināšanas un praktiskas iemaņas darbā ar šādiem sirds ķirurģijā izmantojamiem instrumentu komplektiem:

15.1. artēriju, vēnu, pleiras, perikarda un vēdera dobuma punkciju adatas un troakāri;

15.2. instrumentu komplekts jaundzimušo un bērnu sirds ķirurģijā;

15.3. instrumentu komplekts asinsvadu ķirurģijā;

15.4. instrumentu komplekts sirds vārstuļu ķirurģijā;

15.5. instrumentu komplekts aortokoronārai šuntēšani;

15.6. "video" asistējošo operāciju instrumentu komplekts sirds un asinsvadu ķirurģijā;

15.7. ultraskaņas skalpelis;

15.8. instrumentu komplekts pagaidu elektrokardiostimulācijai un elektrokardiostimulatoru implantācijai.

16. Pēcdiploma apmācības laikā sirds ķirurgam jāapgūst detalizētas zināšanas un praktiskas iemaņas darbā ar šādu sirds ķirurģijā izmantojamo aparatūru:

16.1. ehokardiogrāfs un ultrasonogrāfs;

16.2. elektrokardiogrāfs un fonokardiogrāfs;

16.3. rentgenoloģiskās neinvazīvās iekārtas;

16.4. digitālās subtrakcijas angiogrāfijas iekārta;

16.5. anesteziolo̧ijas aparatūra;

16.6. operācijas zāles iekārta;

16.7. mākslīgās asinsrites aparāts;

16.8. asins reinfūzijas iekārta;

16.9. mākslīgā sirds un mākslīgie sirds kambari;

16.10. intensīvās terapijas un specializētās reanimācijas iekārtas pēcoperācijas periodā;

16.11. pacienta dzīvībai svarīgo rādītāju monitori operācijas laikā un pēcoperācijas periodā.

17. Pēcdiploma apmācības laikā sirds ķirurgam jāapgūst pielietošanas indikācijas un prasme izvērtēt iegūtos datus šādām sirds ķirurģijā izmantojamām ārstnieciskajām un diagnostiskajām metodēm:

17.1. kompjūtertomogrāfija;

17.2. kodolmagnētiskā rezonanse;

17.3. hiperbārā oksigenācija;

17.4. ehokardiogrāfija un ultrasonogrāfija;

17.5. digitālā subtrakcijas angiogrāfija;

17.6. mākslīgā asinsrite;

17.7. asins reinfūzija;

17.8. palīgcirkulācijas metodes.

Ārstniecības departamenta direktors *O.Velmers*

Latvijas Sirds ķirurgu asociācijas prezidents *R.Kolītis*

Asinsvadu ķirurga specialitātes nolikums

I. Vispārīgie jautājumi

1. Asinsvadu ķirurga specialitāte ir ārstniecības personu pamatspecialitāte, kurā ārsts veic asinsvadu, limfvadu slimību un to traumatisku bojājumu diagnostiku, ārstēšanu, rehabilitāciju un profilaksi.

2. Asinsvadu ķirurgs ir ārsts ar augstāko medicīnisko izglītību, kurš atbilstoši šim nolikumam apguvis pēcdiploma apmācības

programmu asinsvadu ķirurģijā, nokārtojis sertifikācijas eksāmenu un ieguvis asinsvadu ķirurga sertifikātu.

II. Sertificēta asinsvadu ķirurga darbība

3. Sertificēta asinsvadu ķirurga profesionālās darbības pamatuzdevumi:

3.1. sniegt pacientiem augsti kvalificētu profesionālo palīdzību asinsvadu ķirurģijā;

3.2. sniegt pirmo un neatliekamo medicīnisko palīdzību;

3.3. uzturēt un paaugstināt savu profesionālo kvalifikāciju.

4. Ārstnieciskās darbības veikšanai sertificētam asinsvadu ķirurgam nepieciešamas zināšanas un praktiskās iemaņas par:

4.1. asinsvadu, limfvadu slimību un to traumatisko bojājumu etioloģiju, patoģenēzi, simptomātiku, diagnostiku, diferenciāldiagnostiku un ārstēšanu;

4.2. specialitātēm, kas saistītas ar asinsvadu ķirurģiju;

4.3. asinsvadu ķirurģijā izmantojamām diagnostiskajām un ārstnieciskajām metodēm, to pielietošanas indikācijām un iegūto rezultātu izvērtēšanu asinsvadu, limfvadu slimību un traumatisko bojājumu gadījumos;

4.4. asinsvadu ķirurģijā izmantojamiem instrumentiem, aparatūru un iekārtām.

III. Sertificēta asinsvadu ķirurga atbildība

5. Sertificēts asinsvadu ķirurgs ir atbildīgs:

5.1. par šā nolikuma 3.punktā minēto pamatuzdevumu izpildi;

5.2. par savām veiktajām diagnostiskajām un ārstnieciskajām manipulācijām un izdarītajām operācijām;

5.3. par konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz informāciju, kas iegūta par pacienta ģimenes privāto dzīvi, viņa ārstēšanu, slimības diagnozi un prognozi;

5.4. par nesertificēta ārsta darbību, kurš strādā viņa vadībā, izņemot šā nolikuma 7.punktā minētos gadījumus.

IV. Nesertificēta ārsta darbība un atbildība asinsvadu ķirurģijā

6. Nesertificēts ārsts asinsvadu ķirurģijā var strādāt tikai sertificēta asinsvadu ķirurga vadībā.

7. Nesertificēts ārsts ir atbildīgs:

7.1. par savām veiktajām diagnostiskajām un ārstnieciskajām manipulācijām;

7.2. par savām tehniskajām kļūdām un paviršību;

7.3. par sertificēta asinsvadu ķirurga noteikto uzdevumu pārkāpšanu vai neizpildi.

8. Jebkuras specialitātes sertificēts ķirurgs, kurš nav ieguvis sertifikātu asinsvadu ķirurģijā, ir tiesīgs sniegt neatliekamo ķirurģisko palīdzību asinsvadu bojājumu gadījumos valsts rajonos un pilsētās, kur nav pieejams sertificēts asinsvadu ķirurgs.

V. Pēcdiploma izglītība asinsvadu ķirurģijā un tās saturs

9. Pēcdiploma apmācības kopējais ilgums asinsvadu ķirurga specialitātē ir pieci gadi un tie iedalās šādi:

9.1. pirmajos divos apmācības gados apgūst vispārējo ķirurģiju (slimnīcā un ambulatora tipa ārstniecības iestādē):

9.1.1. pirmajā apmācības gadā:

9.1.1.1. vispārējā ķirurģija - septiņi mēneši;

9.1.1.2. proktoloģija - viens mēnesis;

9.1.1.3. uroloģija - viens mēnesis;

9.1.1.4. ginekoloģija - viens mēnesis;

9.1.1.5. dzemdniecība - viens mēnesis;

9.1.2. otrajā apmācības gadā:

9.1.2.1. torokālā ķirurģija - viens mēnesis;

9.1.2.2. asinsvadu ķirurģija - viens mēnesis;

9.1.2.3. neiroķirurģija - viens mēnesis;

9.1.2.4. onkoloģija - viens mēnesis;

9.1.2.5. mutes, sejas un žokļu ķirurģija - viens mēnesis;

9.1.2.6. bērnu ķirurģija - divi mēneši;

9.1.2.7. traumatoloģija - četri mēneši;

9.1.2.8. eksāmens (teorētiskās zināšanas vispārējā ķirurģijā);

9.2. trešajā apmācības gadā:

9.2.1. asinsvadu slimību funkcionālā diagnostika - divi mēneši;

9.2.2. invazīvā rentgenoloģija un radioloģija - divi mēneši;

9.2.3. specializētā reanimatoloģija - viens mēnesis;

9.2.4. sirds ķirurģija - divi mēneši;

9.2.5. asinsvadu ķirurģija - pieci mēneši;

9.3. ceturtajā un piektajā apmācības gadā apgūst asinsvadu ķirurģiju klīniskajā un ambulatorajā praksē 22 mēnešus (tai skaitā, 19 mēnešus slimnīcā un trīs mēnešus ambulatora tipa ārstniecības iestādēs).

10. Sertificēti ķirurgi var pārkvalificēties par asinsvadu ķirurgu pēc specializētas apmācību programmas apgūšanas, atbilstoši šā nolikuma 9.2. un 9.3.apakšpunktam.

11. Pēcdiploma apmācības laikā asinsvadu ķirurgam jāapgūst detalizētas teorētiskās zināšanas un praktiskās iemaņas šādos jautājumos:

11.1. iedzimtās asinsvadu displāzijas, to etioloģija, patoģenēze, simptomātika, diagnostika, diferenciāldiagnostika, ārstēšanas metodes, rehabilitācija un profilakse;

11.2. maģistrālo un perifēro asinsvadu bojājumi, trombožu un emboliju etioloģija, patoģenēze, simptomātika, diagnostika, diferenciāldiagnostika, ārstēšanas metodes, rehabilitācija un profilakse;

11.3. maģistrālo un perifēro artēriju aterosklerotisku un aorto-arterīta slēgumu, aneirismu etioloģija, patoģenēze, simptomātika, diagnostika, diferenciāldiagnostika, ārstēšanas metodes (dažādos asinsvadu baseinos), rehabilitācija un profilakse;

11.4. indikāciju noteikšana operatīvai ārstēšanai;

11.5. asinsvadu dilatācijas un stentu ievades indikācijas obliterējošu asinsvadu saslimšanu, artēriju aneirismu, traumu gadījumos;

11.6. farmakoloģisko līdzekļu pielietošana asinsvadu un limfvadu saslimšanu gadījumos.

12. Pēcdiploma apmācības laikā asinsvadu ķirurgam jāapgūst šādu izmantojamo asinsvadu un limfvadu diagnostisko metožu pielietošanas indikācijas, izpildes metodika, kā arī prasme izvērtēt iegūtos datus:

12.1. fizikālās izmeklēšanas metodes;

12.2. laboratoriskās izmeklēšanas metodes;

12.3. rentgenoloģiskās un radioloģiskās neinvazīvās un invazīvās izmeklēšanas metodes;

12.4. "video" asistējošas asinsvadu izmeklēšanas metodes.

13. Pēcdiploma apmācības laikā asinsvadu ķirurgam jāapgūst detalizētas zināšanas par šādu asinsvadu ķirurģijā izmantojamo ārstniecisko metožu pielietošanas indikācijām un izpildes metodiku:

13.1. infūzijas un pretšoka terapijas pamatprincipi;

13.2. asins un asins aizvietotāju transfūzija un asins konservēšana;

13.3. centrālo un perifēro asinsvadu kateterizācija;

13.4. slēgtas un vaļējas asiņošanas apturēšana;

13.5. plazmoferēzes lietošana;

13.6. mākslīgās hemodialīzes lietošana;

13.7. hiperbārās oksigenācijas lietošana;

13.8. fizikālās un staru terapijas lietošana;

13.9. daļējas un pilnas mākslīgas asinsrites izmantošana.

14. Pēcdiploma apmācības laikā asinsvadu ķirurgam jāapgūst detalizētas zināšanas un praktiskas iemaņas darbā ar šādiem

asinsvadu ķirurģijā izmantojamiem instrumentu komplektiem:

14.1. artēriju, vēnu, pleiras un vēdera dobuma punkciju adatas un troakāri;

14.2. instrumentu komplekts asinsvadu ķirurģijā;

14.3. "video" asistējošo operāciju instrumentu komplekts asinsvadu ķirurģijā.

15. Pēcdiploma apmācības laikā asinsvadu ķirurgam jāapgūst detalizētas zināšanas un praktiskas iemaņas darbā ar šādu asinsvadu ķirurģijā izmantojamo aparatūru:

15.1. ultrasonogrāfs;

15.2. rentgenoloģiskās neinvazīvās iekārtas;

15.3. digitālās subtrakcijas angiogrāfijas iekārta;

15.4. anesteziloģijas aparatūra;

15.5. operācijas zāles iekārta;

15.6. mākslīgās asinsrites aparāts;

15.7. intensīvās terapijas un specializētās reanimācijas iekārtas pēcoperācijas periodā;

15.8. mākslīgās asinscirkulācijas palīgiekārtas;

15.9. slimnieku funkcionālo parametru izvērtēšanas monitoru iekārtas operāciju un pēcoperāciju periodā;

15.10. oklūzijas pletizmogrāfs.

16. Pēcdiploma apmācības laikā asinsvadu ķirurgam jāapgūst šādas plānveida operācijas:

16.1. vēnu operācijas;

16.2. simpatektomija;

16.3. artēriju embolektomija un trombektomija;

16.4. aorto-femorālā šuntēšana;

16.5. femoro-polipliteālā un femoro-tibiālā šuntēšana;

16.6. vēdera aortas aneirismu rezekcija;

16.7. miega artēriju rekonstruktīvās operācijas.

Ārstniecības departamenta direktors *O.Velmers*

Latvijas Asinsvadu ķirurgu asociācijas prezidents *E.Lietuvietis*

Bērnu neirologa specialitātes nolikums

I. Vispārīgie jautājumi

1. Bērnu neirologa specialitāte ir ārstniecības personu pamatspecialitāte, kurā ārsts veic centrālās, perifērās un veģetatīvās nervu sistēmas slimību diagnostiku, ārstēšanu, ekspertīzi un profilaksi pacientiem līdz 18 gadu vecumam.

2. Bērnu neirologs ir ārsts ar augstāko medicīnisko izglītību, kurš atbilstoši šim nolikumam ir apguvis pēcdiploma apmācības programmu bērnu neiroloģijā, nokārtojis sertifikācijas eksāmenu un ieguvis bērnu neirologa sertifikātu.

II. Sertificēta bērnu neirologa darbība

3. Profesionālās darbības ietvaros sertificētam bērnu neirologam ir šādi pienākumi:

3.1. augsti kvalificētas profesionālās palīdzības sniegšana pacientiem bērnu neiroloģijā;

3.2. savas profesionālās kvalifikācijas uzturēšana un paaugstināšana;

3.3. pirmās un neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšana.

4. Ārstnieciskās darbības veikšanai sertificētam bērnu neirologam nepieciešamas zināšanas par šādiem jautājumiem:

4.1. centrālās, perifērās un veģetatīvās nervu sistēmas klīniskā anatomija un fizioloģija;

4.2. neiropatoloģijas, patoloģiskās neirofizioloģijas un neiropsiho-patoloģijas pamati;

4.3. nervu sistēmas slimību diagnostika, ārstēšana, rehabilitācija un profilakse:

4.3.1. anamnēzes iegūšanas un pacienta izmeklēšanas metodika neiroloģijā;

4.3.2. nervu sistēmas slimību ķirurģiskās ārstēšanas indikācijas;

4.3.3. intensīvā terapija un reanimācija neiroloģijā, kā arī smadzeņu nāves diagnozes noteikšana;

4.3.4. indikācijas un metodes neiroloģisko pacientu rehabilitācijai;

4.3.5. neiroloģisko pacientu uztura medicīniskie principi;

4.3.6. neiroloģisko (neirofizioloģisko, neiroimunoloģisko, neiropatoloģisko, neiroradioloģisko, neiroultrasonogrāfisko) izmeklējumu

indikācijas, metodika un iegūto datu izvērtēšana;

4.4. neiroloģisko sindromu izpausmes īpatnības dažāda vecuma bērniem;

4.5. perinatālā perioda hipoksiskie un traumatiskie galvas un muguras smadzeņu bojājumi un perifērās nervu sistēmas bojājumi, tajā skaitā neiznēsātu bērnu nervu sistēmas attīstības un bojājumu īpatnības;

4.6. galvas un muguras smadzeņu attīstības defekti bērniem;

4.7. pārmantoto slimību izpausmes un to likvidēšanas iespējamība bērnu vecumā;

4.8. krampji un epilepsija bērnu vecumā;

4.9. psihisko traucējumu noteikšana tādā apjomā, kas nepieciešams neiroloģisko slimību diagnostikai un ārstēšanai;

4.10. indikāciju noteikšana sociālās aprūpes pasākumiem nervu sistēmas hronisku bojājumu gadījumā.

III. Sertificēta bērnu neirologa atbildība

5. Sertificēts bērnu neirologs ir atbildīgs:

5.1. par šā nolikuma 3.punktā minēto pienākumu izpildi;

5.2. par savām veiktajām diagnostiskajām, ārstnieciskajām un profilaktiskajām manipulācijām un lietotajām ekspertīzes metodēm;

5.3. par konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz informāciju, kas iegūta par pacienta ārstēšanu, slimības diagnozi un prognozi un viņa privāto dzīvi;

5.4. par medicīnas ētikas normu ievērošanu;

5.5. par tā nesertificētā ārsta darbību, kurš strādā viņa vadībā, izņemot šā nolikuma 7.punktā minētos gadījumus.

IV. Nesertificēta ārsta darbība un atbildība bērnu neiroloģijā

6. Nesertificēts ārsts bērnu neiroloģijā drīkst strādāt tikai sertificēta bērnu neirologa vadībā.

7. Nesertificēts ārsts ir atbildīgs par:

7.1. savām tehniskajām kļūdām un paviršību;

7.2. sertificēta bērnu neirologa noteikto uzdevumu neizpildi vai pārkāpšanu, veicot šajā nolikumā iekļautās diagnostikās, ārstnieciskās un profilaktiskās darbības un ekspertīzi;

7.3. konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz informāciju, kas iegūta par pacienta ārstēšanu, slimības diagnozi un prognozi un viņa privāto dzīvi;

7.4. medicīnas ētikas normu ievērošanu.

V. Pēcdiploma izglītība bērnu neiroloģijā un tās saturs

8. Pēcdiploma apmācības kopējais ilgums bērnu neiroloģijā ir četri gadi un tie iedalās šādi:

8.1. pirmajā un otrajā apmācības gadā apgūst neiroķirurģiju, neiroradioloģiju un neiropatoloģiju vispārējās neiroloģijas klīnikā;

8.2. trešajā apmācības gadā:

8.2.1. bērnu neiroloģijas klīnikā - divi mēneši;

8.2.2. pediatrijas klīnikā - trīs mēneši;

8.2.3. ambulatorajā praksē - viens mēnesis;

8.2.4. jaundzimušo aprūpe neonatoloģijas klīnikā - divi mēneši;

8.2.5. neiroloģiskās rehabilitācija nodaļā - viens mēnesis;

8.2.6. oftalmoloģijas, neiroatrijas un neiroloģiskās instrumentālās diagnostikas kabinetos - divi mēneši;

8.3. ceturtajā apmācības gadā:

8.3.1. bērnu neiroloģija - četri mēneši;

8.3.2. ambulatorā prakse - trīs mēneši;

8.3.3. neirorehabilitācija - viens mēnesis;

8.3.4. bērnu psihiatrija - viens mēnesis;

8.3.5. neiroradioloģija un neiroķirurģija - divi mēneši.

9. Pēcdiploma apmācības laikā bērnu neiroloģijā ārstam jāapgūst zināšanas par šādu nervu sistēmas slimību un neiroloģisko sindromu etioloģiju, patoģenēzi, morfoloģiju, klīnisko ainu, diagnostiku, diferenciālo diagnostiku, ārstēšanu un profilaksi:

9.1. centrālās nervu sistēmas iekaisīgās slimības;

9.2. centrālās nervu sistēmas primāras sistēmiskās atrofijas;

9.3. ekstrapiramidālie un kustību traucējumi;

9.4. nervu sistēmas deģeneratīvās slimības;

9.5. nervu sistēmas demielinizējošās slimības;

9.6. epizodiskie un paroksizmālie neiroloģiskie traucējumi;

9.7. somatoformās veģetatīvās disfunkcijas;

9.8. veģetatīvās nervu sistēmas slimības;

9.9. nervu, nervu saknīšu un nervu pinumu bojājumi;

9.10. neiromuskulārās sinapses un muskuļu slimības;

9.11. poliradikulīti, polineirīti, polineiropātijas;

9.12. galvas smadzeņu asinsvadu slimības un smadzeņu asinsrites traucējumi;

9.13. muguras smadzeņu asinsvadu slimības un smadzeņu asinsrites traucējumi;

9.14. galvas smadzeņu traumatiskie bojājumi;

9.15. muguras smadzeņu traumatiskie bojājumi;

9.16. galvas smadzeņu, hipofīzes un kraniālo nervu audzēji;

9.17. ekstramedulārie un intramedulārie audzēji;

9.18. metabolie traucējumi un ģenētiskie sindromi;

9.19. grūtniecības, dzemdību un pēcdzemdību periodā iegūtās neiroloģiskās komplikācijas bērniem;

9.20. nervu sistēmas bojājumi iedzimto anomāliju un deformāciju, kā arī hromosomu anomāliju gadījumā;

9.21. bērna psihomotorā attīstība.

10. Pēcdiploma apmācības laikā bērnu neiroloģijā ārstam jāapgūst prasme noteikt indikācijas, veikt un izvērtēt iegūtos datus šādiem izmeklējumiem un manipulācijām:

10.1. ožas funkcijas pārbaude;

10.2. garšas funkcijas pārbaude;

10.3. redzes lauka perimetrija;

10.4. oftalmoskopija;

10.5. pupilometrija;

10.6. redzes agnozijas noteikšana;

10.7. krāsu redzes izvērtēšana;

10.8. dinamometrija;

10.9. ekspresīvās valodas funkcijas izvērtēšana;

10.10. impresīvās valodas funkcijas izvērtēšana;

10.11. motorās apraksijas noteikšana;

10.12. ideatorās apraksijas noteikšana;

10.13. astereognozes noteikšana;

10.14. vibrometrija;

10.15. ekstrakraniālo artēriju palpācija un auskultācija;

10.16. lumbālpunkcija;

10.17. likvora dinamisko provju pārbaude.

11. Pēcdiploma apmācības laikā bērnu neiroloģijā ārstam jāapgūst zināšanas par izpildi, kā arī jāapgūst prasme noteikt indikācijas un izvērtēt iegūtos datus šādiem izmeklējumiem un manipulācijām:

11.1. audiometrija;

11.2. kraniogrāfija;

11.3. spondilogrāfija;

11.4. ehoencefaloskopija;

11.5. neirosonoskopija;

11.6. elektroencefalogrāfija;

11.7. klasiskā elektromiogrāfija;

11.8. galvas smadzeņu kompjūtertomogrāfija;

11.9. mugurkaula kompjūtertomogrāfija;

11.10. muguras smadzeņu kompjūtertomogrāfija ar kontrastvielu;

11.11. magnētiskā rezonanse.

12. Pēcdiploma apmācības laikā bērnu neiroloģijā ārstam jāapgūst zināšanas par izpildi un iegūto datu izvērtēšanu, kā arī jāapgūst prasme noteikt indikācijas šādiem izmeklējumiem un manipulācijām:

12.1. nistagmogrāfija;

12.2. precerebrālo artēriju doplerogrāfija;

12.3. precerebrālo artēriju doplerosonogrāfija;

12.4. transkraniālā doplerogrāfija;

12.5. cerebrālo artēriju doplerosonogrāfija;

12.6. cerebrālo un postcerebrālo vēnu doplerogrāfija;

12.7. stimulācijas elektromiogrāfija;

12.8. izsaukto sensomotoro potenciālu reģistrācija;

12.9. izsaukto redzes potenciālu reģistrācija;

12.10. izsaukto dzirdes potenciālu reģistrācija;

12.11. galvas smadzeņu magnētiskā rezonanse;

12.12. muguras smadzeņu magnētiskā rezonanse;

12.13. brahiocefālo, cerebrālo un spinālo asinsvadu digitālā subtrakcijas angiogrāfija;

12.14. cerebrālo artēriju magnētiskās rezonanses angiogrāfija;

12.15. precerebrālo artēriju, cerebrālo un spinālo asinsvadu digitālā subtrakcijas angiogrāfija;

12.16. intrakraniāla spiediena mērīšana un reģistrācija;

12.17. likvora analīze;

12.18. likvora bakterioskopiskā izmeklēšana;

12.19. likvora bakterioloģiskā izmeklēšana;

12.20. asins un likvora virusoloģiskā izmeklēšana;

12.21. asins un likvora imunoloģiskā izmeklēšana.

13. Pēcdiploma apmācības laikā bērnu neiroloģijā ārstam jāapgūst zināšanas par pielietošanas indikācijām un izpildi šādām ārstnieciskajām metodēm un manipulācijām:

13.1. galvas smadzeņu pozitronemisijas tomogrāfija;

13.2. cerebrāla intraarteriāla farmakoterapija;

13.3. plazmaferēze;

13.4. barooksigenācija;

13.5. staru terapija neiroloģijā;

13.6. fizioterapija neiroloģijā;

13.7. agrīnā neriloģisko pacientu rehabilitācija;

13.8. vēlīnā neriloģisko pacientu rehabilitācija.

Ārstniecības departamenta direktors *O.Velmers*

Latvijas Bērnu neirologu asociācijas prezidente *S.Lindenberga*

Mutes, sejas, žokļu ķirurga specialitātes nolikums

I. Vispārīgie jautājumi

1. Mutes, sejas un žokļu ķirurga specialitāte ir ārstniecības personu pamatspecialitāte, kurā ārsts veic zobu, žokļu, mutes dobuma orgānu un sejas rajona saslimšanu, traumu, iedzimtu un iegūtu defektu un deformāciju diagnostiku un ārstēšanu ar konservatīvām un ķirurģiskām metodēm.

2. Mutes, sejas un žokļu ķirurgs ir ārsts ar augstāko medicīnisko izglītību, kurš atbilstoši šim nolikumam apguvis pēcdiploma izglītību mutes, sejas un žokļu ķirurga specialitātē, nokārtojis sertifikācijas eksāmenu un ieguvis mutes, sejas un žokļu ķirurga sertifikātu.

II. Sertificēta mutes, sejas un žokļu ķirurga darbība

3. Mutes, sejas un žokļu ķirurga profesionālās darbības pienākumi ir:

3.1. savas specialitātes ietvaros sniegt augsti kvalificētu palīdzību;

3.2. sniegt pirmo un neatliekamo medicīnisko palīdzību;

3.3. patstāvīgi uzturēt un paaugstināt savu profesionālo kvalifikāciju specialitātē.

4. Ārstnieciskās darbības veikšanai mutes, sejas un žokļu ķirurgam nepieciešamas detalizētas teorētiskās zināšanas un praktiskās iemaņas šādos jautājumos:

4.1. zobu, žokļu, mutes dobuma orgānu un sejas rajona saslimšanu, traumu, iedzimtu un iegūtu defektu un deformāciju etioloģija, patoģenēze, simptomatoloģija, diagnostika un ārstēšana ar konservatīvām un ķirurģiskām metodēm;

4.2. mutes, sejas un žokļu ķirurģijā izmatojamās diagnostiskās metodes;

4.3. mutes, sejas un žokļu ķirurģijā izmatojamās ārstnieciskās metodes;

4.4. mutes, sejas un žokļu ķirurģijā izmatojamie instrumenti un to komplekti;

4.5. mutes, sejas un žokļu ķirurģijā izmatojamā aparatūra.

III. Sertificēta mutes, sejas un žokļu ķirurga atbildība

5. Sertificēts mutes, sejas un žokļu ķirurgs ir atbildīgs:

5.1. par šā nolikuma 3.punktā minēto pienākumu izpildi;

5.2. par savām veiktajām diagnostiskajām un ārstnieciskajām manipulācijām un operācijām;

5.3. par konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz informāciju, kas iegūta par pacienta ārstēšanu, slimības diagnozi un prognozi un viņa privāto dzīvi;

5.4. par tā nesertificētā ārsta darbību, kurš strādā viņa vadībā, izņemot šā nolikuma 7.punktā minētos gadījumus.

IV. Nesertificēta ārsta darbība specialitātē

6. Nesertificēts ārsts mutes, sejas un žokļu ķirurģijā var strādāt tikai sertificēta mutes, sejas un žokļu ķirurga vadībā.

7. Nesertificēts ārsts mutes, sejas un žokļu ķirurģijā ir atbildīgs:

7.1. par savām veiktajām diagnostiski ārstnieciskajām darbībām un manipulācijām;

7.2. par savām tehniskajām kļūdām un paviršību;

7.3. par sertificētā mutes, sejas un žokļu ķirurga noteikto uzdevumu izpildi;

7.4. par konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz informāciju, kas iegūta par pacienta ārstēšanu, slimības diagnozi un prognozi un viņa privāto dzīvi.

V. Pēcdiploma izglītība specialitātē un tās saturs

8. Pēcdiploma apmācības kopējais ilgums mutes, sejas un žokļu ķirurga specialitātē ir pieci gadi un tie iedalās šādi:

8.1. zobārstniecība (ārstiem, kas beiguši Medicīnas (Ārstniecības) fakultāti) vai ārstniecība (ārstiem, kas beiguši Zobārstniecības (Stomatoloģijas) fakultāti) - divi gadi;

8.2. ķirurģija - viens gads;

8.3. anesteziioloģija un reanimatoloģija, anatomija, histoloģija, embrioloģija, otolaringoloģija, neiroķirurģija - seši mēneši;

8.4. mutes, sejas un žokļu ķirurģija - divi gadi:

8.4.1. orālā patoloģija - piecas nedēļas;

8.4.2. imunoloģija - divas nedēļas;

8.4.3. biomehānika - viena nedēļa;

8.4.4. vispārējā materiālu mācība - viena nedēļa;

8.4.5. stomatoloģiskā fizioloģija un okluzoloģija - divas nedēļas;

8.4.6. orālā mikrobioloģija ar bakterioloģisko diagnostiku - divas nedēļas;

8.4.7. klīniskā psiholoģija - trīs nedēļas;

8.4.8. anestezioloģija un reanimatoloģija - četras nedēļas;

8.4.9. traumatoloģija, ortopēdija - četras nedēļas;

8.4.10. otolaringoloģija - trīs nedēļas;

8.4.11. oftalmoloģija - trīs nedēļas;

8.4.12. mutes, sejas un žokļu rajona topogrāfiskā anatomija un operatīvā ķirurģija - trīs nedēļas;

8.4.13. mutes ķirurģija - astoņas nedēļas;

8.4.14. iekaisuma procesi sejas un žokļu rajonā, sejas un žokļu traumatoloģija - desmit nedēļas;

8.4.15. mikroķirurģija - divas nedēļas;

8.4.16. ortognātiskā, preprotētiskā ķirurģija un implantoloģija - piecas nedēļas;

8.4.17. onkostomatoloģija - astoņas nedēļas;

8.4.18. rekonstruktīvā ķirurģija - sešas nedēļas;

8.4.19. stomatoloģiskā rentgenoloģija - divas nedēļas;

8.4.20. kombustioloģija - divas nedēļas;

8.4.21. fizioterapija - divas nedēļas;

8.4.22. bērnu ķirurģiskā stomatoloģija - četras nedēļas;

8.4.23. kosmētiskā ķirurģija - divas nedēļas;

8.4.24. deniņu un žokļa locītavas traumas un saslimšanas - divas nedēļas;

8.4.25. neirostomatoloģija - divas nedēļas.

9. Ārsti, kas ieguvuši zobārstniecisko un ārstniecisko izglītību, mutes, sejas un žokļu ķirurga specialitāti var iegūt, apgūstot saīsinātu

pēcdiploma apmācības programmu, atbilstoši šā nolikuma 8.2., 8.3. un 8.4.apakšpunktam.

10. Pēcdiploma apmācības laikā mutes, sejas un žokļu ķirurgam jāapgūst detalizētas teorētiskās zināšanas un izpildes tehnika šādām diagnostiskajām metodēm:

10.1. pacienta zobu, zobu balsta aparāta, sejas ādas un mīksto audu, mutes dobuma gļotādas, sejas kaulu, žokļa locītavas, sakodiena, siekalu dziedzeru, košļāšanas un mīmikas muskuļu, rajona nervu un asinsvadu, reģionālo limfmezglu, mēles, augšžokļa dobuma vispārējā un speciālā klīniskā izmeklēšana;

10.2. sirds darbības un elpošanas monitorēšana (pulsa oksimetrija);

10.3. materiāla noņemšana citoloģiskai izmeklēšanai nospieduma, nokasījuma vai punkcijas ceļā, tā fiksācija un krāsošana;

10.4. materiāla noņemšana histoloģiskai izmeklēšanai biopsijas ceļā un no operācijas materiāla, tā konservēšana;

10.5. augšžokļa dobuma un žokļa locītavas punkcijas;

10.6. sialogrāfija, fistulogrāfija;

10.7. zobu, žokļu, žokļu locītavu, deguna un vaiga kaulu rentgenogrmmu, žokļu panorāmas rentgenuzņēmumu, ortopantomogrammu un telerentgenogrammu interpretācija un pretstaru aizsardzība;

10.8. materiāla noņemšana un saglabāšana bakterioloģiskai izmeklēšanai;

10.9. asins grupu un Rh faktora noteikšana ar ekspresmetodi;

10.10. klīnisko asins un urīna analīžu, koagulogrammas, asins bioķīmisko (olbaltums, cukurs, urīnviela, kreatinīns, kālijs, nātrijs, kalcijs, hlorīdi) rādītāju, kā arī humorālās un šūnu imunitātes rādītāju interpretācija.

11. Pēcdiploma apmācības laikā mutes, sejas un žokļu ķirurgam jāapgūst indikācijas un kontrindikācijas šādām diagnostiskajām metodēm:

11.1. angiogrāfija;

11.2. kompjūtertomogrāfija un magnētiskās rezonanses tomogrāfija;

11.3. scintigrāfija;

11.4. sonogrāfija;

11.5. endoskopija;

11.6. seroloģiskā izmeklēšana;

11.7. perifēro nervu elektrodiagnostika;

11.8. doplerogrāfija.

12. Pēcdiploma apmācības laikā mutes, sejas un žokļu ķirurgam jāapgūst detalizētas teorētiskās zināšanas un izpildes tehnika šādām ārstnieciskajām metodēm un manipulācijām:

12.1. perorālās un parenterālās (intramuskulārās un intravenozās) anestēzijas premedikācija un potencēšana;

12.2. vietējā un reģionālā anestēzija;

12.3. infūzijas un transfūzijas šoka un citu neatliekamu stāvokļu terapija;

12.4. kardiopulmonālā reanimācija;

12.5. medikamentozā terapija un profilakse specialitātes kompetencē esošo slimību, traumu un operāciju gadījumos, zinot medikamentu farmakokinētiku, medikamentu blakus efektus, iespējamās komplikācijas, kā arī to izrakstīšanas kārtību.

13. Pēcdiploma apmācības laikā mutes, sejas un žokļu ķirurgam patstāvīgas izpildes vai asistēšanas līmenī jāapgūst šādas manipulācijas un operācijas šādā apjomā:

13.1. dentoalveolārās operācijas (150 patstāvīgi veiktas operācijas):

13.1.1. retinētu, virsskaita, lūzušu un luksētu zobu un zobu aizmetņu izņemšana ar alveolotomiju;

13.1.2. saknes gala rezekcija;

13.1.3. cistostomija un cistektomija;

13.1.4. gingivektomija;

13.2. operācijas septiskajā mutes, sejas un žokļu ķirurģijā (20 patstāvīgi veiktas operācijas un asistēšana 30 operācijās):

13.2.1. ekstraorālu un intraorālu abscesu un flegmonu atvēršana;

13.2.2. žokļa dobumu operācijas;

13.2.3. siekalu akmeņu izņemšana;

13.2.4. fistulu un siekalu dziedzeru ekstirpācija, sekvestrektomijas, nekrektomijas;

13.2.5. sekundāras šuves;

13.3. operācijas sejas un žokļu traumu gadījumā (50 patstāvīgi veiktas operācijas):

13.3.1. primārā brūču apdare sejas apdegumu, sejas brūču un intraorālo mīksto audu ievainojumu gadījumos;

13.3.2. konservatīvā un operatīvā apdare alveolārā izauguma un žokļu lūzuma gadījumos ar šinu uzlikšanu;

13.3.3. operatīvā ārstēšana sejas vidējās zonas centrālo, centrolaterālo un laterālo lūzumu gadījumos ar repozīciju un fiksāciju;

13.3.4. osteosintēzes veikšana, primāra kaulu transplantācija;

13.3.5. kombinēto (mīksto audu un kaulu) bojājumu ārstēšana;

13.4. mutes, sejas un žokļu iedzimtu anomāliju un defektu operācijas (asistēšana piecās operācijās):

13.4.1. lūpas, žokļu, aukslēju šķeltņu operācijas, korekcijas operācijas pēc iepriekšējām šķeltņu operācijām;

13.4.2. primāras un sekundāras runas spēju uzlabošanas operācijas, mēles redukcijas operācijas;

13.4.3. citas operācijas intraorālu un ekstraorālu iedzimtu defektu labošanai, šķeltņu, nosacītu deguna deformāciju un citu augšanas traucējumu gadījumā;

13.5. žokļu ortognātiskās operācijas un žokļu locītavas operācijas (divas patstāvīgi veiktas operācijas un asistēšana 10 operācijās):

13.5.1. osteotomijas iegūtu un iedzimtu disgnātiju gadījumā;

13.5.2. žokļu locītavas ankilozes;

13.5.3. modelējošas osteotomijas, segmentosteotomijas un blokosteotomijas alveolārā izauguma robežās;

13.5.4. kontūrplastikas;

13.6. preprotētiskas ķirurģiskas iejaukšanās (sešas patstāvīgi veiktas operācijas un asistēšana 10 operācijās):

13.6.1. sērijveida ekstrakcijas ar primāru alveoloplastiku un šuvi;

13.6.2. sekundāras alveoloplastikas;

13.6.3. rētu hiperplāziju, lēveru fibromu operācijas;

13.6.4. koriģējošas iejaukšanās, lai likvidētu krokas, saites un ekszostozes;

13.6.5. mutes priekštelpas, mutes pamatnes un tuber maxilla plastika ar gļotādas, ādas transplantāciju;

13.6.6. alveolārā izauguma paaugstināšanas operācijas ar žokļa osteotomiju, kaulu plastiku, biomateriālu implantāciju;

13.6.7. stomatoloģisko implantu operācijas;

13.7. audzēju operācijas (10 patstāvīgi veiktas operācijas un asistēšana 20 operācijās):

13.7.1. ekscīzijas, ekspresdiagnostika, iejaukšanās prekancerožu gadījumā;

13.7.2. labdabīgo audzēju radikāla izoperēšana mutes gļotādas, lūpu, siekalu dziedzeru, žokļa kaulaudos un sejas mīksto audu daļā, ieskaitot radikālas operācijas reģionālo submandibulāro un kakla limfmezglu apvidū;

13.7.3. daļēja un pilnīga mēles rezekcija;

13.7.4. hemangiomu izņemšana;

13.7.5. naevus ekstirpācija;

13.7.6. plastiskie un atjaunojošie pasākumi pēc audzēju operācijām;

13.8. perifēro sejas nervu operācijas (divas patstāvīgi veiktas operācijas un asistēšana piecās operācijās):

13.8.1. n.trigeminus blokāde, ekserēze, nervu pārvietošana un dekompresija;

13.8.2. n.facialis zaru aizvietojoša plastika, mioplastika un citas funkciju kompensējošas operācijas;

13.9. plastiskās un rekonstruktīvās ķirurģijas operācijas (sešas patstāvīgi veiktas operācijas un asistēšana 15 operācijās):

13.9.1. brūces sagatavošana;

13.9.2. vietējā ādas plastika un brīvie ādas transplantāti;

13.9.3. stiebra lēveru veidošana;

13.9.4. gļotādas, pilnas un daļējas ādas transplantātu, skrimšļu un kaulu noņemšana un pārstādīšana;

13.9.5. muskuļuādas lēveru veidošana un pārstādīšana;

13.9.6. defekta slēgšana;

13.9.7. plastiska oroantrālo fistulu slēgšana;

13.10. citas manipulācijas mutes un žokļu operāciju gadījumos - traheostomija, svešķermeņu izņemšana, artēriju atsegšana un liģēšana, direkta un indirekta katetera ievadīšana a.carotis apvidū, vēnu atsegšana un liģēšana;

13.11. kosmētiskās ķirurģijas operācijas (divas patstāvīgi veiktas operācijas un asistēšana astoņās operācijās):

13.11.1. plakstu, ausu korekcija;

13.11.2. sejas ādas novecošanas ķirurģiska korekcija;

13.11.3. lipoaspirācija;

13.11.4. deguna deformācijas korekcija.

14. Pēcdiploma apmācības laikā mutes, sejas un žokļu ķirurgam jāapgūst detalizētas teorētiskas zināšanas un praktiskās iemaņas darbā ar šādiem mutes, sejas un žokļu ķirurģijā izmantojamiem instrumentiem un instrumentu komplektiem:

14.1. zobārstniecības un otolarinngoloģijas spoguļi;

14.2. pincetes;

14.3. zondes;

14.4. špāteles;

14.5. zobārstniecības injektori;

14.6. virzuļampulas ar zobārstniecībā lietojamiem lokālās anestēzijas līdzekļiem;

14.7. injekcijas adatas, vēnu katetri, sistēmas infūzijas;

14.8. ekstrakcijas maigles un cēlāji;

14.9. raspatori;

14.10. brūču plētēji un āķi;

14.11. āmuri un mutes plētēji;

14.12. griezošie instrumenti (skalpeļi, šķēres);

14.13. speciālie mutes, sejas un žokļu ķirurģijā izmantojamie brūču šūšanas instrumenti - brūču āķi, pincetes, adatturi, šuvju materiāli, asinsvadu un audu spailes;

14.14. instrumentu komplekti mutes, sejas un žokļu kaulu repozīcijai un osteosintēzei, ortognātiskai šķeltņu korekcijai, implantoloģiskai ārstēšanai, katetrizācijai, vēnu sekcijai, traheostomijai;

14.15. elektroķirurģijas komplekts.

15. Pēcdiploma apmācības laikā mutes, sejas un žokļu ķirurgam jāapgūst zināšanas un praktiskās iemaņas darbā ar šādu mutes, sejas un žokļu ķirurģijā izmantojamo aparatūru:

15.1. zobārstniecības urbjmašīnas;

15.2. siekalu atsūcējs;

15.3. sirdsdarbības un elpošanas monitori (pulsa oksimetrs);

15.4. narkozes un mākslīgās elpināšanas aparatūra;

15.5. pirmssterilizācijas apstrādes un sterilizācijas iekārtas;

15.6. augšžokļa dobuma un žokļa locītavas endoskopiskās ķirurģijas aparatūra;

15.7. operācijas mikroskops;

15.8. lāzerķirurģijas un krioķirurģijas iekārta.

VI. Pārejas jautājumi

16. Ārsti, kas ieguvuši sertifikātu sejas un žokļu ķirurģijā, ir pielīdzināmi mutes, sejas un žokļu ķirurgiem un viņu resertifikācija tiek veikta atbilstoši mutes, sejas un žokļu ķirurgu resertifikācijas nolikumam.

Ārstniecības departamenta direktors *O.Velmers*

Latvijas Mutes, sejas un žokļu ķirurgu asociācijas prezidente *I.Akota*

Ārsta ģenētiķa specialitātes nolikums

I. Vispārīgie jautājumi

1. Ārsta ģenētiķa specialitāte ir ārstniecības personu pamatspecialitāte, kurā ārsts patstāvīgi nodarbojas ar ģenētiski noteikto (pārmantoto un iedzimto) saslimšanu (monogēno, multifaktoriālo, hromosomālo vai mitohondriālo) diagnostiku ar klīniskām, citoģenētiskām, bioķīmiskām un molekulārām metodēm, diferenciāldiagnostiku, prenatālo un postnatālo diagnostiku, pacienta un viņa ģimenes, kā arī ārstu, kuri diagnosticē un ārstē ģenētiski noteiktās saslimšanas, konsultēšanu.

2. Ārsts ģenētiķis ir ārsts ar augstāko medicīnisko izglītību, kurš atbilstoši šim nolikumam ir apguvis pēcdiploma apmācības programmu medicīniskajā ģenētikā, nokārtojis sertifikācijas eksāmenu un ieguvis ārsta ģenētiķa sertifikātu.

II. Sertificēta ārsta ģenētiķa darbība

3. Sertificēta ārsta ģenētiķa profesionālās darbības pienākumi ir:

3.1. augsti kvalificētas profesionālās palīdzības sniegšana pacientam medicīniskajā ģenētikā;

3.2. medicīniskās ģenētikas nozarē iesaistīto ārstniecības iestāžu struktūrvienību darba vadīšana un koordinēšana;

3.3. medicīniskās ģenētikas stratēģijas īstenošana;

3.4. medicīniskās ģenētikas nozares darbību reglamentējošo normatīvo aktu projektu izstrādāšana;

3.5. medicīniskās ģenētikas darba analīzes veikšana;

3.6. medicīniskās ģenētikas perspektīvās attīstības programmu projektu izstrādāšana;

3.7. sadarbības ar medicīniskās ģenētikas specialitāti saistītajām nemedicīniskajām specialitātēm (ģenētiķis, embriologs, biologs, bioķīmiķis, ķīmiķis, mikrobiologs, ekologs, logopēds, psihologs, sociologs) koordinācija;

3.8. vienotas mācību programmas realizācija ārstniecības personām medicīniskās ģenētikas un prenatālās diagnostikas jautājumos;

3.9. savas profesionālās kvalifikācijas uzturēšana un celšana.

4. Profesionālās darbības veikšanai sertificētam ārstam ģenētiķim nepieciešamas teorētiskās zināšanas un praktiskās iemaņas par šādiem jautājumiem:

4.1. ģenētiski noteikto slimību diagnostika, diferenciāldiagnostika, ārstēšana un rehabilitācija;

4.2. medicīniskā dokumentācija un lietvedība medicīniskajā ģenētikā;

4.3. medicīnas ētika un deontoloģija;

4.4. saskarsmes psiholoģijas pamati.

III. Sertificēta ārsta ģenētiķa atbildība

5. Sertificēts ārsts ģenētiķis ir atbildīgs:

5.1. par šā nolikuma 3.punktā minēto pienākumu izpildi;

5.2. par savu veikto pasākumu apjomu un pilnību;

5.3. par savām veiktajām diagnostiskām un ārstnieciskām manipulācijām;

5.4. par konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz informāciju, kas iegūta par pacienta ārstēšanu, slimības diagnozi un prognozi un viņa privāto dzīvi;

5.5. par medicīnas ētikas normu ievērošanu attiecībās ar pacientiem, kolēģiem un pacientu piederīgajiem;

5.6. par tā nesertificēta ārsta darbību, kurš strādā viņa vadībā, izņemot šā nolikuma 7.punktā minētos gadījumus.

IV. Nesertificēta ārsta darbība un atbildība medicīniskajā ģenētikā

6. Nesertificēta ārsta kompetences apjomu medicīniskajā ģenētikā nosaka tās ārstniecības iestādes vadītājs, kurš pieņēmis šo ārstu darbā, un sertificēts ārsts ģenētiķis, kura vadībā nesertificētais ārsts strādā.

7. Nesertificēts ārsts ir atbildīgs:

7.1. par sertificēta ārsta ģenētiķa norādījumu izpildi;

7.2. par savām tehniskajām kļūdām un paviršību;

7.3. par konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz informāciju, kas iegūta par pacienta ārstēšanu, slimības diagnozi un prognozi un viņa privāto dzīvi.

V. Pēcdiploma izglītība medicīniskajā ģenētikā un tās saturs

8. Pēcdiploma apmācības ilgums medicīniskajā ģenētikā ir pieci gadi un tie iedalās šādi:

8.1. pirmajā apmācības gadā apgūst oftalmoloģiju, otolaringoloģiju, dermatoloģiju, veneroloģiju, androloģiju, dzemdniecību (neonatoloģiju), iekšķīgās slimības, nefroloģiju, neiroloģiju, pediatriju, ortopēdiju, psihiatriju, psihoterapiju un patoloģiju klīnikās un slimnīcās;

8.2. otrajā un trešajā apmācības gadā apgūst ģenētisko konsultēšanu ambulatorajās ārstniecības iestādēs;

8.3. ceturtajā apmācības gadā padziļināti apgūst vienu no medicīniskās ģenētikas laboratoriskajām metodēm: citoģenētiku, bioķīmiju vai molekulāro ģenētiku;

8.4. piektajā apmācības gadā strādā sertificēta ārsta ģenētiķa vadībā.

9. Pēcdiploma apmācības laikā nepieciešams apgūt zināšanas, pieredzi un prasmi ģenētiski noteikto slimību klīniskajā, citoģenētiskajā, bioķīmiskajā un molekulārās ģenētikas diagnostikā, pacientu un viņu ģimenes konsultēšanā, kā arī teorētiskās zināšanas par ģenētiski noteikto slimību pārmantošanu, mutāciju izcelsmi un biežumu populācijā, kaitīgo faktoru iedarbību, gēnu darbību un molekulāro ģenētiku, kā arī ģenētiskās konsultēšanas ētiskos, psiholoģiskos un tiesiskos pamatus.

10. Pēcdiploma apmācības laikā ārstam ģenētiķim jāapgūst zināšanas un prasme par šādiem jautājumiem medicīniskajā ģenētikā:

10.1. ģenētisko slimību diagnostika:

10.1.1. klīniski-ģenētiskā iedzimto un pārmantoto slimību un iedzimto attīstības anomāliju sindromu diagnostika;

10.1.2. hromosomu diagnostika, ieskaitot šūnu kultūru un hromosomu diferenciālo krāsošanu, kā arī rekomendāciju sniegšanu pacienta ārstējošajam ārstam;

10.1.3. ģenētiski noteikto slimību molekulārā diagnostika, kā arī norādījumu sniegšana par iespējamo risku, tiešo vai netiešo diagnostikas metožu pielietošanu un rezultātu atradni pacienta ārstējošajam ārstam;

10.2. ģenētiskā riska aprēķināšana:

10.2.1. ģenētiskā riska aprēķināšana pēc ciltskoka monogēni pārmantotai saslimšanai;

10.2.2. principiālā ģenētiskā riska aprēķināšana pie multifaktoriālām saslimšanām;

10.2.3. atkārtotā riska aprēķināšana hromosomu aberāciju gadījumā;

10.2.4. riska aprēķināšana sakarā ar kaitīgo faktoru iedarbību pirms grūtniecības un grūtniecības laikā;

10.2.5. riska aprēķināšana, izmantojot molekulārās ģenētikas marķieri;

10.3. ģenētiskā konsultēšana, kas saistīta ar jebkuru medicīnas nozari, atkārtošanās riska aprēķināšana, prognozes un slimības norises (gaitas) noteikšana, kā arī rakstiska kopsavilkuma (slēdziena) sniegšana pacientam un viņa ārstējošajam ārstam;

10.4. medicīniskās ģenētikas teorētiskie pamati:

10.4.1. molekulārā ģenētika un gēnu darbības principi;

10.4.2. hromosomu normālā struktūra un to sagrupēšana, hromosomu strukturālās aberācijas, to izcelsme un sekas;

10.4.3. citoģenētika ar audzēju šūnu kultūrām (leikozes), dzimumšūnu citoģenētika un molekulārā citoģenētika;

10.4.4. svarīgākās vielu maiņas slimības, to ģenētiskā izcelsme un iemesli, klīniskā aina, bioķīmiskais pamats un diagnostikas

iespējas;

10.4.5. mutagēnu (pirms grūtniecības iestāšanās) un teratogēnu (grūtniecības laikā) iedarbība uz augli;

10.4.6. medicīniskā statistika (matemātiskā aprēķināšana) gēnu biežuma noteikšanai populācijā (populācijas ģenētika) un ģimenē (saistītā analīze), kā arī ģenētiskā skrīninga kritēriji;

10.5. DNS - diagnostikas un ģenētiskās konsultēšanas pamati, psiholoģiskās un ētiskās problēmas, kā arī iespējamā metodes pielietošana nākotnē;

10.6. ģenētiski noteikto slimību ārstēšanas principi un iespējas;

10.7. ģenētiskās konsultēšanas un diagnostikas tiesiskie pamati, ieskaitot datu aizsardzību, bioloģisko drošību, laboratorisko izmeklējumu pareizību;

10.8. ārsta darba kvalitātes drošība.

11. Pēcdiploma apmācības laikā ārstam ģenētiķim jāapgūst teorētiskās zināšanas un prasme izvērtēt iegūtos datus šādos jautājumos laboratorijas diagnostikā:

11.1. citoģenētikā:

11.1.1. hromosomu diagnostika no asins šūnu kultūrām, ādas bioptātiem, augļa ūdeņiem, augļa asinīm, horiona bioptāta, kaulu smadzenēm un citiem audiem vai šūnām;

11.1.2. izmeklējamā hromosomu materiāla iegūšana ar ātrām, izmaksu efektīvām, tiešām vai netiešām metodēm, un tā apstrāde;

11.1.3. hromosomu preparātu sagatavošana, diferenciālā krāsošana ar dažādām modifikācijām;

11.1.4. hromosomu analīze, rezultātu novērtēšana un tālāko rekomendāciju sniegšana pacienta ārstējošajam ārstam;

11.2. bioķīmijā:

11.2.1. ģenētiski noteikto slimību diagnostika ar bioķīmiskām metodēm, iespējamā riska aprēķināšana un iegūto rezultātu novērtēšana;

11.2.2. prenatālās un postnatālās skrīningmetodes;

11.2.3. metodes, kas palīdz noteikt ģenētiski noteikto slimību ārstēšanas efektivitāti;

11.2.4. heterozigoto nēsātāju noteikšana ar bioķīmiskām metodēm, atradnes novērtēšana un rekomendāciju sniegšana ārstējošajam ārstam;

11.3. molekulārajā ģenētikā:

11.3.1. ģenētiski noteikto slimību molekulāri ģenētiskā diagnostika, iespējamā riska aprēķināšana un iegūto rezultātu novērtēšana;

11.3.2. gēnu mutāciju tiešās noteikšanas metodes;

11.3.3. netiešās gēnu tipēšanas metodes ar un bez DNS genomiskām aplikācijām *in vitro* .

12. Sertificēti laboratorijas ārsti var specializēties medicīniskās ģenētikas laboratorijas diagnostikas metodēs (citoģenētikā, bioķīmijā vai molekulārajā ģenētikā), divu gadu laikā apgūstot apmācības programmu attiecīgajā diagnostikas metodē atbilstoši šā nolikuma 11.1., 11.2. vai 11.3.apakšpunktam.

Ārstniecības departamenta direktors *O.Velmers*

Latvijas Medicīniskās ģenētikas asociācijas priekšsēdis *J.Bārs*

Transfuzioloģa specialitātes nolikums

I. Vispārīgie jautājumi

1. Transfuzioloģa specialitāte ir ārstniecības personu pamatspecialitāte, kurā ārsts, zinot vispārējās un klīniskās transfuzioloģijas teoriju un praksi, sniedz pacientiem transfuzioloģisko palīdzību, kā arī iegūst kvalitatīvus asins pagatavojumus.

2. Transfuziologs ir ārsts ar augstāko medicīnisko izglītību, kurš atbilstoši šim nolikumam ir apguvis pēcdiploma apmācības

programmu transfuzioloģijas specialitātē, nokārtojis sertifikācijas eksāmenu un ieguvis transfuziologa sertifikātu.

II. Sertificēta transfuziologa darbība

3. Sertificēta transfuziologa galvenie uzdevumi ir:

3.1. kvalitatīvu asins pagatavojumu sagatavošana;

3.2. kvalificētas transfuzioloģiskās palīdzības sniegšana pacientiem;

3.3. transfūziju sarežģījumu profilakses nodrošināšana;

3.4. kvalificētas konsultatīvās palīdzības nodrošināšana;

3.5. donoru kustības veicināšana;

3.6. savas profesionālās kvalifikācijas uzturēšana un paaugstināšana.

III. Sertificēta transfuziologa atbildība

4. Sertificēts transfuziologs ir atbildīgs par:

4.1. šā nolikuma 3.punktā minēto uzdevumu izpildi;

4.2. savām veiktajām darbībām un konsultācijām, un to apjomu un kvalitāti;

4.3. savā darbā pieļautajām kļūdām un paviršību;

4.4. konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz informāciju, kas iegūta par donoru un pacientu;

4.5. medicīnas ētikas normu ievērošanu attiecībās ar donoriem, pacientiem, viņu piederīgajiem un citām ārstniecības personām;

4.6. tā nesertificētā ārsta darbību, kurš strādā viņa vadībā, izņemot šā nolikuma 6.punktā minētos gadījumus.

IV. Nesertificēta ārsta darbība un atbildība transfuzioloģijā

5. Transfuzioloģijā nesertificēts ārsts var strādāt tikai sertificēta transfuziologa vadībā.

6. Nesertificēts ārsts ir atbildīgs par:

6.1. savu veikto darbību kvalitāti;

6.2. savā darbā pieļautajām kļūdām un paviršību;

6.3. sertificēta transfuziologa noteikto uzdevumu izpildi un norādījumu ievērošanu;

6.4. konfidencialitātes saglabāšanu attiecībā uz informāciju, kas iegūta par donoru un pacientu;

6.5. medicīnas ētikas normu ievērošanu attiecībās ar donoriem, pacientiem, viņu piederīgajiem un citām ārstniecības personām.

V. Pēcdiploma izglītība transfuzioloģijā un tās saturs

7. Pēcdiploma apmācības kopējais ilgums transfuzioloģijā ir divi gadi un tie iedalās šādi :

7.1. pirmajā apmācības gadā apgūst specializētas zināšanas un praktiskās iemaņas Valsts asinsdonoru centrā par šādiem jautājumiem transfuzioloģijā:

7.1.1. asins dienesta organizācijas principi;

7.1.2. spēkā esošie asins dienesta darbību reglamentējošie normatīvie akti un metodiski informatīvie asins dienesta un transfūziju terapijas dokumenti;

7.1.3. asins pagatavojumu nomenklatūra;

7.1.4. asins pagatavojumu kvalitātes noteikumi;

7.1.5. donoru komplektēšanas un atlases noteikumi;

7.1.6. donoru klasifikācija (pēc organizatoriskiem un bioloģiskiem principiem);

7.1.7. medicīniskā lietvedība asins dienestā;

7.1.8. darba īpatnības sagatavojot asinis izbraukuma apstākļos;

7.1.9. donoru asins paraugu testēšanas kārtība;

7.1.10. donoru laboratoriskās testēšanas rezultātu novērtēšanas principi;

7.1.11. donoru pienākumi, tiesības un atvieglojumi;

7.1.12. donoru aģitēšanas un propogandas metodes;

7.1.13. asins un asins komponentu sagatavošanas metodes;

7.1.14. asins sagatavošanā izmantojamie antikoagulanti;

7.1.15. plazmas preparātu ražošanas principi;

7.1.16. asins pagatavojumu marķēšanas noteikumi;

7.1.17. asins pagatavojumu uzglabāšanas un transportēšanas noteikumi;

7.1.18. imūnhematoloģijas pamati - svarīgākās antigēnu sistēmas, to klīniskā loma;

7.1.19. AB0 un D antigēna noteikšanas principi donoriem un pacientiem, fenotipizācija;

7.1.20. antieritrocitāro antivielu skrīninga un identifikācijas principi;

7.1.21. individuālās saderības testi;

7.1.22. autoimūnās hemolītiskās anēmijas;

7.1.23. hemolītiskās un nehemolītiskās transfūzijas reakcijas, to iemesli, patoģenēze, klīnika un ārstēšana;

7.1.24. asins sagatavošanas organizatoriskie principi slimnīcu asins sagatavošanas nodaļās;

7.1.25. slimnīcu asins kabineta uzdevumi;

7.1.26. asins komponenti, to iedalījums un klīniskā nozīme;

7.1.27. asins plazmas preparāti, to iedalījums un klīniskā nozīme;

7.1.28. asins aizstājēji, to klasifikācija un klīniskā nozīme;

7.1.29. asins komponentu, preparātu, "autoasiņu" ārstnieciskās iedarbības mehānisms;

7.1.30. transfūziju terapijas indikācijas;

7.1.31. asins pārliešanas metodes;

7.1.32. autohemotransfūzijas un reinfūzijas princips;

7.1.33. plazmaferēze un citaferēze;

7.1.34. indikācijas speciālai citaferēzes donoru piemeklēšanai;

7.1.35. transfūziju terapijas īpatnības dažādās klīniskajās specialitātēs;

7.1.36. pacienta sagatavošana hemotransfūzijai, asins komponenta izvēle un pacienta novērošana transfūzijas laikā un pēc tās;

7.2. otrajā apmācības gadā apgūst praktisko transfuzioloģiju dažāda profila slimnīcu klīniskajās nodaļās un neatliekamās palīdzības un katastrofu medicīnas macību programmu ārstiem (A programma).

8. Pēcdiploma apmācības laikā transfuziologam jāapgūst prasme veikt šādas manipulācijas un laboratorijas testus un to rezultātu interpretāciju:

8.1. AB0 asins grupas noteikšana;

8.2. rezus D piederības noteikšana;

8.3. asins fenotipizācija un tās interpretācija;

8.4. saderības testi un interpretācija;

8.5. individuāla donoru izvēle;

8.6. donoru laboratoriskās izmeklēšanas rezultātu interpretācija;

8.7. asins ņemšanas procedūra donoram.

9. Ārsti, kas ir sertificēti kādā ar transfuzioloģiju saistītā pamatspecialitātē, var specializēties transfuzioloģijas specialitātē un iegūt transfuzioloģa sertifikātu pēc deviņu mēnešu ilgas pēcdiploma apmācības programmas apgūšanas atbilstoši šā nolikuma 7.1.apakšpunktam un 8.punktam.

Ārstniecības departamenta direktors *O.Velmers*

Latvijas Transfuziologu asociācijas prezidente *G.Ņemceva*

◄iepriekšējais sarakstā nākamais►

ndex.php?menu_body=DOC&id=4714&menu_left=LAIDIENS&PHPSESSID=2a01bd32d3528540e735bb3f2dee939d

LATVIJAS VĒSTNESIS
LATVIJAS REPUBLIKAS OFICIĀLAIS LAIKRAKSTS

iepriekšējais sarakstā nākamais

Publicēts: Latvijas Vēstnesis > 09.08.2002 114 (2689) > Normatīvie akti

Ministru kabineta noteikumi Nr.337

Rīgā 2002.gada 6.augustā (prot. Nr.33, 1.§)

Noteikumi par specialitāšu, apakšspecialitāšu un papildspecialitāšu sarakstu reglamentētajām profesijām

Izdoti saskaņā ar likuma "Par reglamentētajām profesijām un

profesionālās kvalifikācijas atzīšanu" 6.panta 1.punktu

1. Noteikumi nosaka specialitāšu, apakšspecialitāšu un papildspecialitāšu sarakstu likumā "Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu" norādītajām reglamentētajām profesijām.

2. Specialitāšu un apakšspecialitāšu saraksts reglamentētajām profesijām:

Nr.	Reglamentētā	Specialitāte	Apakš-

p.k.	profesija		specialitāte
1	2	3	4
2.1.	Arhitekts	Arhitekts	
2.2.	Būvinženieris	Ēku būvinženieris	
		Transportbūvju	
		būvinženieris	
		Siltuma un gāzes	
		tehnoloģijas būvinženieris	
		Ūdens tehnoloģijas	
		būvinženieris	
		Hidrotehnisko būvju	
		būvinženieris	
2.3.	Būvtehniķis	Būvtehniķis	

2.4.	Ģeotehniķis	Ģeotehniķis	
2.5.	Mehāniskā transport-	Motocikla vadītājs	
	līdzekļa vadītājs	Automobiļa vadītājs	
		Traktortehnikas vadītājs	
2.6.	Starptautisko kravu	Starptautisko kravu	
	autopārvadājumu	autopārvadājumu	
	vadītājs (administrators)	vadītājs (administrators)	
2.7.	Starptautisko pasa-	Starptautisko pasa-	
	žieru autopārvadājumu	žieru autopārvadājumu	

	vadītājs (administrators)	vadītājs (administrators)	
2.8.	Iekšzemes kravu	Iekšzemes kravu	
	autopārvadājumu	autopārvadājumu	
	vadītājs (administrators)	vadītājs (administrators)	
2.9.	Iekšzemes pasažieru	Iekšzemes pasažieru	
	autopārvadājumu	autopārvadājumu	
	vadītājs (administrators)	vadītājs (administrators)	
2.10.	Bīstamu kravu pārva-	Bīstamu kravu	
	dāšanas transport-	pārvadāšanas	

	līdzekļa vadītājs	transportlīdzekļa vadītājs	
2.11.	Autoskolas teorētisko	Autoskolas teorētisko	
	priekšmetu pasniedzējs	priekšmetu pasniedzējs	
2.12.	Autoskolas praktiskās	Autoskolas praktiskās	
	braukšanas instruktors	braukšanas instruktors	
2.13.	Bīstamu kravu pārva-	Bīstamu kravu	
	dāšanas transport-	pārvadāšanas transport-	
	līdzekļu vadītāju	līdzekļu vadītāju	
	apmācības	apmācības	

	pasniedzējs	pasniedzējs	
2.14.	Transportlīdzekļu	Transportlīdzekļu	
	tehniskās kontroles	tehniskās kontroles	
	inspektors	inspektors	
2.15.	Vilces līdzekļa vadītājs	Vilces līdzekļa	
	instruktors	vadītājs instruktors	
2.16.	Vilces līdzekļa	Sliežu mototransporta	
	vadītājs (mašīnists)	vadītājs (mašīnists)	
		Lokomotīves vadītājs	
		(mašīnists)	
		Elektrovilciena vadītājs	

		(mašīnists)	
		Dīzeļvilciena vadītājs	
		(mašīnists)	
2.17.	Vilces līdzekļa	Sliežu mototransporta	
	vadītāja palīgs	vadītāja (mašīnista)	
		palīgs	
		Lokomotīves vadītāja	
		(mašīnista) palīgs	
		Elektrovilciena vadītāja	
		(mašīnista) palīgs	
		Dīzeļvilciena vadītāja	
		(mašīnista) palīgs	
2.18.	Kuģa kapteinis	Kapteinis	Kapteinis uz

			kuģiem līdz 20
			bruto tonnām
			Kapteinis uz
			kuģiem līdz 200
			bruto tonnām
			Kapteinis uz
			kuģiem līdz 500
			bruto tonnām
			Kapteinis uz
			kuģiem līdz
			3000 bruto
			tonnām
			Kapteinis uz
			kuģiem virs

			3000 bruto
			tonnām
2.19.	Kuģa virsnieks	Stūrmanis	Sardzes stūrmanis
			uz kuģiem līdz
			500 bruto tonnām
			Sardzes stūrmanis
			uz kuģiem virs
			500 bruto tonnām
			Kapteiņa vecākais
			palīgs uz kuģiem
			līdz 3000 bruto
			tonnām
			Kapteiņa vecākais
			palīgs uz kuģiem

			virs 3000 bruto
			tonnām
		Mehāniķis	Mehāniķa palīgs
			Mehāniķis uz
			kuģiem ar galvenā
			dzinēja jaudu līdz
			300 kW
			Mehāniķis uz
			kuģiem ar galvenā
			dzinēja jaudu līdz
			750 kW
			Vecākais mehāniķis
			uz kuģiem ar

			galvenā dzinēja
			jaudu līdz 750 kW
			Mehāniķis uz
			kuģiem ar galvenā
			dzinēja jaudu virs
			750 kW
			Mehāniķis uz
			kuģiem ar galvenā
			dzinēja jaudu līdz
			3000 kW
			Vecākais mehāniķis
			uz kuģiem ar
			galvenā dzinēja

			jaudu līdz 3000 kW
			Mehāniķis uz
			kuģiem ar galvenā
			dzinēja jaudu virs
			3000 kW
			Vecākais mehāniķis
			uz kuģiem ar
			galvenā dzinēja
			jaudu virs 3000 kW
			Saldēšanas
			iekārtu mehāniķis
			Trešās klases
			kuģu elektrome-

			hāniķis
			Otrās klases kuģu
			elektromehāniķis
			Pirmās klases
			kuģu
			elektromehāniķis
		Radiotelefonijas	Radiotelefonijas
		operators	operators
		GMDSS (globālās	GMDSS (globālās
		jūras	
		avāriju drošības sistē-	jūras avāriju
		mas) operators	drošības sistēmas)
			operators ar
			ierobe-

			žotām funkcijām
			Vispārējais GMDSS
			(globālās jūras
			avāriju drošības
			sistēmas) operators
		Radioelektroniķis	Otrās klases
			radioelektroniķis
			Pirmās klases
			radioelektroniķis
		Navigācijas iekārtu	
		inženieris	

2.20.	Ierindas jūrnieks,	Junga	Junga
	kuģa apkalpes loceklis	Matrozis	Matrozis
			Kvalificēts matrozis
		Bocmanis	Bocmanis
		Kuģa motorists	Kuģa motorists
			Kvalificēts kuģa
			motorists
		Sūkņa mašīnists	Sūkņa mašīnists
		Kuģa elektriķis	Kuģa elektriķis
		Kuģa saldēšanas	Kuģa saldēšanas
		iekārtu mašīnists	iekārtu mašīnists
2.21.	Matrozis tauvotājs	Matrozis tauvotājs	

2.22.	Jūrnieku praktiskās	Jūrnieku praktiskās	
	apmācības pasniedzējs	apmācības pasniedzējs	
	(instruktors)	(instruktors)	
2.23.	Jūrnieku kvalifikācijas	Jūrnieku kompetences	
	vērtētājs	atbilstības vērtētājs	
2.24.	Kuģu locis	Kuģu locis	
		Kuģu satiksmes operators	
2.25.	Atbilstības vērtētājs	Atbilstības vērtētājs	
2.26.	Lidmašīnas pilots	Lidmašīnas	
	amatieris	privātpilots	

2.27.	Lidmašīnas	Lidmašīnas	
	komercpilots	komercpilots	
2.28.	Aviolīniju transporta	Aviolīniju transporta	
	lidmašīnas pilots	lidmašīnas pilots	
2.29.	Lidmašīnas pilots	Aviācijas instruktors	
	instruktors		
2.30.	Helikoptera pilots	Helikoptera	
	amatieris	privātpilots	
2.31.	Helikoptera	Helikoptera	
	komercpilots	komercpilots	
2.32.	Aviolīniju transporta	Aviolīniju transporta	
	helikoptera pilots	helikoptera pilots	

2.33.	Helikoptera pilots	Aviācijas	
	instruktors	instruktors	
2.34.	Planiera pilots	Planiera pilots	
2.35.	Planiera pilots	Aviācijas	
	instruktors	instruktors	
2.36.	Gaisa balona pilots	Gaisa balona pilots	
2.37.	Gaisa balona pilots	Aviācijas	
	instruktors	instruktors	
2.38.	Stūrmanis	Stūrmanis	
2.39.	Lidotājs inženieris	Lidotājs inženieris	
2.40.	Gaisa satiksmes	Gaisa satiksmes	
	vadības	vadības dispečers	

	dispečers		
2.41.	Starptautiskas lidostas	Aviodrošības	
	aviodrošības dienesta	dienesta darbinieks	
	darbinieks		
2.42.	Gaisakuģu tehniskās	Līnijas tehniskās	Lidmašīnām ar
	apkopes personāla	apkopes sertifi-	turbīndzinējiem
	profesijas	cēšanas mehāniķis	Lidmašīnām ar
			virzuļdzinējiem
			Helikopteriem ar
			turbīndzinējiem
			Helikopteriem ar

			virzuļdzinējiem
		Līnijas tehniskās	Lidmašīnām ar
		apkopes sertificē-	turbīndzinējiem
		šanas tehniķis -	Lidmašīnām ar
		mehāniķis	virzuļdzinējiem
			Helikopteriem ar
			turbīndzinējiem
			Helikopteriem ar
			virzuļdzinējiem
		Līnijas tehniskās	
		apkopes sertificēšanas	
		tehniķis - avioniķis	
		Bāzes tehniskās	Lidmašīnām ar

		apkopes sertificēšanas	turbīndzinējiem
		inženieris	Lidmašīnām ar
			virzuļdzinējiem
			Helikopteriem ar
			turbīndzinējiem
			Helikopteriem ar
			virzuļdzinējiem
			Avionika
2.43.	Bīstamo kravu pārva-	Bīstamo kravu	
	dājumu drošības	pārvadājumu drošības	
	konsultants	konsultants	
	(padomnieks)	(padomnieks)	

2.44.	Bīstamo kravu pārva-	Bīstamo kravu pārva-	
	dājumu drošības	dājumu drošības	
	konsultantu (padom-	konsultantu (padom-	
	nieku) apmācības	nieku) apmācības	
	pasniedzējs	pasniedzējs	
2.45.	Veterinārārsts	Veterinārārsts	
2.46.	Profesijas ciltsdarba	Ciltsdarba	
	jomā	specialitātes	
2.47.	Pedagogi	Pirmsskolas izglītības	
		pedagogs	
		Pirmsskolas	

		speciālās	
		izglītības pedagogs	
		Pamatizglītības	
		pedagogs	
		Profesionālās pamat-	
		izglītības pedagogs	
		Speciālās izglītības	
		pedagogs	
		Vispārējās vidējās	
		izglītības pedagogs	
		Profesionālās vidējās	
		izglītības pedagogs	
		Profesionālās augstākās	

		izglītības pedagogs	
2.48.	Augstskolu akadēmiskā	Augstskolu akadēmiskā	
	personāla profesijas	personāla specialitātes	
2.49.	Zinātnisko iestāžu	Zinātnisko iestāžu	
	akadēmiskā personāla	akadēmiskā personāla	
	profesijas	specialitātes	
2.50.	Elektroinženieris	Elektroinženieris	
2.51.	Elektromontieris	Elektromontieris	
2.52.	Elektrotehniķis	Elektrotehniķis	
2.53.	Zvērināts notārs	Zvērināts notārs	
2.54.	Zvērināta notāra	Zvērināta notāra	

	kandidāts	kandidāts	
2.55.	Advokāts	Advokāts	
2.56.	Zvērināts revidents	Zvērināts revidents	
2.57.	Zvērināts mērnieks	Zvērināts mērnieks	
2.58.	Nekustamā īpašuma	Nekustamā īpašuma	
	vērtētājs	vērtētājs	
2.59.	Farmaceits	Farmaceits	
2.60.	Optometrists	Optometrists	
2.61.	Ārsts	Internists	Kardiologs
			Reimatologs
			Ftiziopneimonologs
			Endokrinologs

			Nefrologs
			Gastroenterologs
		Ģimenes (vispārējās	
		prakses) ārsts	
		Ķirurgs	
		Neiroķirurgs	
		Torakālais ķirurgs	
		Sirds ķirurgs	
		Asinsvadu ķirurgs	
		Urologs	
		Plastoķirurgs	
		Transplantologs	
		Ambulatorais ķirurgs	
		Bērnu ķirurgs	

		Traumatologs, ortopēds	
		Ginekologs; dzemdību	Bērnu
		speciālists	ginekologs
		Pediatrs	Neonatologs
			Bērnu infektologs
			Bērnu kardiologs
			Bērnu reimatologs
			Bērnu pneimonologs
			Bērnu endokrinologs
			Bērnu nefrologs
			Bērnu

			gastroenterologs
			Bērnu
			hematoonkologs
			Bērnu alergologs
		Onkologs	Onkoķī-
			mijterapeits
			Onkoķirurgs
			Onkoginekologs
		Hematologs	
		Anesteziologs,	
		reanimatologs	
		Psihiatrs	
		Neirologs	
		Bērnu neirologs	

		Oftalmologs	
		Otorinolaringologs	Foniatrs
			Pedaudiologs
		Infektologs	
		Dermatologs, venerologs	
		Narkologs	
		Laboratorijas ārsts	Parazitologs
			Mikrobiologs
			Citologs
		Higiēnists	
		Radioterapeits	
		Radiodiagnosts	
		Patologs	

		Tiesu medicīnas eksperts	
		Arodslimību ārsts	
		Sporta ārsts	
		Rehabilitācijas ārsts	Fiziskās reha-
			bilitācijas ārsts
		Fizikālās medicīnas ārsts	
		Neatliekamās	
		palīdzības ārsts	
		Katastrofu medicīnas	
		ārsts	
		Veselības aprūpes ārsts	
		Psihoterapeits	

		Epidemiologs	
		Ģenētiķis	
		Transfuziologs	
		Veselības aprūpes	
		vadītājs	
2.62.	Zobārsts	Zobārsts	Ortodonts
			Parodontologs
			Bērnu zobārsts
			Zobu protēzists
		Mutes, sejas un	
		žokļu ķirurgs	
2.63.	Medicīnas māsa	Medicīnas māsa	
		Ambulatorās	
		medicīnas māsa	

		Bērnu māsa	
		Dermatoveneroloģijas	
		māsa	
		Diabetoloģijas un	
		endokrinoloģijas māsa	
		Diētas māsa	
		Endoskopijas māsa	
		Fizikālās terapijas māsa	
		Ftiziopulmonoloģijas māsa	
		Funkcionālās	
		diagnostikas māsa	
		Ginekoloģijas māsa	

		Infektoloģijas māsa	
		Intensīvās terapijas un	
		anestēzijas māsa	
		Ķirurģijas māsa	
		Narkoloģijas māsa	
		Neatliekamās	
		palīdzības māsa	
		Neiroķirurģijas māsa	
		Neiroloģijas māsa	
		Oftalmoloģijas māsa	
		Onkoloģijas māsa	
		Operāciju māsa	
		Pirmsskolas iestāžu	

		un skolu māsa	
		Psihiatrijas māsa	
		Rentgenoloģijas un	
		radioloģijas māsa	
		Sabiedrības veselības māsa	
		Terapijas māsa	
		Transfuzioloģijas māsa	
		Traumatoloģijas un	
		ortopēdijas māsa	
		Zobārstniecības māsa	
		Medicīnas māsas palīgs	

2.64.	Vecmāte	Vecmāte	
2.65.	Ārsta palīgs (feldšeris)	Neatliekamās palīdzības	
		feldšeris	
		Ambulatorā dienesta	
		feldšeris	
		Ārsta palīgs (feldšeris)	
2.66.	Farmaceita asistents	Farmaceita asistents	
2.67.	Laborants	Biomedicīnas laborants	
2.68.	Zobu tehniķis	Zobu tehniķis	
		Zobārsta asistents	
2.69.	Zobu higiēnists	Zobu higiēnists	

2.70.	Fizioterapeits	Fizioterapeits	
2.71.	Ergoterapeits	Ergoterapeits	
2.72.	Fizioterapeita asistents	Fizioterapeita asistents	
2.73.	Ergoterapeita asistents	Ergoterapeita asistents	
2.74.	Jādterapeits (*Reitterapeits*)	Jādterapeits	
2.75.	Jādterapeita (*Reittera-*	Jādterapeita asistents	
	peita) asistents		
2.76.	Tehniskais ortopēds	Tehniskais ortopēds	
3. Veselības aprūpes profesiju papildspecialitātes			

ir:			
3.1. alergologs;			
3.2. hepatologs;			
3.3. imunologs;			
3.4. homeopāts;			
3.5. kosmetologs;			
3.6. dietologs;			
3.7. akupunktūras ārsts;			
3.8. kara medicīnas ārsts;			
3.9. arodveselības ārsts;			
3.10. protēžortopēds;			

3.11. seksologs, seksopatologs;			
3.12. bērnu psihiatrs;			
3.13. eksperts;			
3.14. intensīvās terapijas ārsts.			

Ministru prezidents *A.Bērziņš*

Izglītības un zinātnes ministrs *K.Greiškalns*

Redakcijas piebilde: noteikumi stājas spēkā ar 2002.gada 10.augustu.

Saistītie dokumenti:

likumi

- Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu (LV 06.07.2001) [Konsolidēts]

grozījumi

- Ministru kabineta noteikumi Nr.1061Grozījums Ministru kabineta 2002.gada 6.augusta noteikumos Nr.337 "Noteikumi par specialitāšu, apakšspecialitāšu un papildspecialitāšu sarakstu reglamentētajām profesijām" (LV 30.12.2004)

http://www.latvijasvestnesis.lv/index.php?menu_body=DOC&id=65138&menu_left=LAIDIENS&PHPSESSID=10420244cb4b87453ac0030edcf94acc